

جنبش کارگری ترکیه

اول ماه مه در راه است و کارگران ترکیه تدارک برگزاری مراسم روز جهانی کارگربسمت میدان تقسیم را آغاز کرده اند. پلیس ترکیه نیز از هم اکنون وارد مرحله ی آماده باش شده است. دولت اردکان که مامور اجرای سیاست اقتصادی نئولیبرال و تشدید خصوصی سازی در ترکیه است و از پروسه ی دمکراتیزه کردن ترکیه مدام سخن می گوید در عمل به کارگران چماق نشان می دهد اما برای سرمایه گزاران فضا را بازمی کند.

آنکارا اما امسال شاهد حملات وحشیانه تر پلیس به کارگران است. علت اصلی ادامه مقاومت "کارگران تکل" است که از ماه دسامبر 2009 یک مبارزه ی کم نظیری را آغاز کرده و به همبستگی سراسری کارگران ترکیه و همچنین همبستگی بین المللی دامن زده اند. روز اول آوریل 2010 کارگران شرکت انحصاری دولتی تولید سیکارو الکل تکل قصد داشتند تحصن سراسری خود را مقابل دفتر مرکزی سندیکای تورکیس از سرگیرند که پلیس با گاز اشک آور، باتوم و آبپاش های پرفشار کارگران تکل را مورد هجوم وحشیانه قرار داد.

فرماندار آنکارا قصد کارگران تکل برای برگزاری آکسیون در روز 5 شنبه اول آوریل را بدلیل امنیتی ممنوع کرد و نخست وزیر ترکیه این اعتراضات را غیرقانونی خواند. بدین ترتیب هزاران مامور پلیس با خودروهای زرهی به انحاء مختلف مانع ورود کارگرانی شدند که از سراسر ترکیه قصد ورود به آنکارا داشتند و در تمام روز کارگرانی که بنحوی وارد شهر شده و خودشان را به دفتر سندیکا رسانده بودند هدف هجوم وحشیانه پلیس قرار داشتند. همچنین گروههای همبستگی دیگر منجمله فعالین "سندیکای کسک" که قصد پیوستن به آکسیون کارگران را داشتند مورد هجوم پلیس قرار گرفتند. روز جمعه دوم آوریل 2010 نیز موقع برگزاری کنفرانس مطبوعاتی که مقابل دفتر سندیکای مواد خوراکی با شرکت کارگران، دانشجویان و روزنامه نگاران، مصطفی تورکل رئیس این سندیکا مورد حمله با گاز اشک آور قرار گرفت و تعدادی از حاضرین زخمی و تعدادی نیز دستگیر شدند.

در روز چهارشنبه 31 مارس 2010 دسته های ضد ترور پلیس 20 نفر از فعالین "گروه پلاتفرم مستقل طبقه ی انقلابی" که فعالانه از کارگران تکل حمایت می کردند را در شهرهای آنکارا، ازمیر، بورسا و زمسون دستگیر نمود. در ماه مارس نیز تعداد زیادی محصلین یک مدرسه ی عالی در استانبول بخاطر همبستگی شان با کارگران تکل اخطار گرفتند و یکی از فعالین سندیکایی بدلیل شرکت او در تحصن همبستگی از عضویت در شورای علمی دولتی اخراج شد.

کمیته همبستگی با کارگران تکل در برلین روز شنبه 4 آوریل در آکسیون اعتراضی خود یکبار دیگر تاکید کرد که سیاست ضد کارگری دولت ترکیه محکوم است و بدون آزادی بی قید و شرط تشکل و آزادی بی قید و شرط بیان و آزادی کلیه زندانیان سیاسی نمی تواند هیچ سخنی مبنی بر روند دمکراتیزه شدن ترکیه در میان باشد. طبیعی است متحدین ترکیه در اروپا ی مشترک نیز از هم اکنون چشم طمع خود را به نیروی کار ارزان در ترکیه دوخته و در سرکوب جنبش کارگری با دولت ترکیه همداستانند.

از همین روست که همبستگی کلیه نیروهای کارگری و انقلابی در سطح جهان می تواند کمکی موثری باشد تا اینکه کارگران ترکیه و بویژه کارگران تکل تنها نمانند.

